

Átüt ingeden

Álmában belátta, meg kell halnia, mégsem roskadt össze engedelmesen, mindenáron meg akarta locsolni a két ablak közötti virágokat. Ébredés után csak azon akadt fenn, hogy addigi életében még soha nem voltak virágai két ablak között.

Mint amikor eső után sétálsz az erdőben, hátadra hull egy vízcsepp, s átüt ingeden.

Még a villamosnak is más hangja van májusban.

„Végül is özvegy vagy. A szerelem özvegye.”

Hatalmas evezőcsapásokkal vitt a vízen, de hiányzott a csónak, s két karja volt az evező.

Nincs erotikusabb látvány, mint a könnyű nyári ruhában, záporból érkező, szépségétől szemérmes nő.

Vajon mit kér az égboltban?

KERBER BALÁZS

Szél után

*veszíteni szappantesttel
kétoldalt feliratok
oda bekormányoz
oda beviszi és hideg
összeszűkül a kád
kicsap a víz
csempe-négyzetháló
sikló és csúszó
sikló-menekülő tekintet
ugrik a szem
a száj alagútja
habszemöldök
betűcsúcsok ékezetkásák
táblán hegyen
vagy egy nyártölte*

*vidám deszka
villan
habokban
rámutat a ragtáblára
igealakok piros
négyzetekben mint
egy hölgy szeme
hullámkatalógus és
térkép
két szó két ablak
négy szó két ablak
a vonások össze
és egy síléc
Sam karja az ing
ujjából*

ing fehér ujjából
plafon alatt
padló fölött
szürke szikrák
szürke pillanatközben
teremburok
két kéz ha mutat
és ha összemutat
mozog a száj
és fölmutat
és ha összemutat
óra
de nem kell a kanyar
az éles kanyar
ha nyakam
szorítja az ing
és a berregés
abogy a
járművek süvöltenek
és nem kell a hő
fojtó sugár
nem kell az éles
az éles alak
abogy járkál
mindent
botjára tűz
nehogy szemembe
vágjon

feszengeni szappantesttel
vizesnek lenni
szél után
nyúlánk félszigetek
hol dallamos
hol krákogó a nyelv
kupola-arc
Sam elindul
a sportcipő
piros cipő
fehér fűzővel
vegyél fehéret
kék fűzővel
dobozlánc
egymás után
pergő ajtók
bokaváltás
mintha filmben
egy rossz fordulat
a falak
a falak
rád hajlanak
az árnyékok
itt parkol Sam
ferde tekintet
szereplők nélkül
elment a nap

Körséták II.

a magyarázat melyik részénél jönnek az ábrák, diagramok, statisztikák. hol bomlanak a szavak mezőkre és sávokra, hol kell külön tömböket kialakítani, nyilakkal jelezni a lehetőségeket. a gondolat íve hol lesz tagolható rendszer. kialakítom az idő rekeszeit, faltól falig egy kamrában üldögélni. kifeszített percek a nyúlánk ágak hálózatában. ha belealszom a módszeres tagolódásba, az nemcsak az unalom, hanem a kialakulásban meglévő lappangás jele, a felemelkedő épület egyenesének csüngése. új levelek, új hidak. a mondatmorzsák, az ízes mondatkanyarok, és a tea gőzén át a köztük lévő távolság. az ívre várás izgalma

*és a szünet öröme. a mondat előregördül, ágakat sodor,
fel-felcsapó formája élénkíti és megrepeszti a figyelmet,
pattogzik az elme. a mondat kezdete emelkedő, belekortyolni,
és tartani a tempót, gőzön innen, gőzön túl, mászni a piszkos
csempéken. a zsongás ereje, a táncmozdulat türelme, a felelet
gesztusa szájon, kézen. ujjról ujjra vándorol a koncentráció.
az építkezés szavai, a percnyi bontások, a közbevetett
konstrukciók fokozó ereje, beillesztésük, lassú elvetésük,
forgolódnak a kövek. két ujj felemelkedik, az érv ingása,
komolysága, a harapás lendülete és a rákövetkező rágás.
a fej lebukik, latolgat, egy nagyobb várost telepít, megszabja
a szobák szerkezetét. kipróbálja az elméleti sávokat,
csatornát választ, kétségbeesik a bőségben vagy a kopár
fennsíkra távozik. üres utakon jár, alámerül a talajban.*

Körséták III.

*most a parkban vagyok, ezt egy kis pont jelzi a fejem fölött,
de nincs fejem, csak iderugaszkodtam vagy idevetődtem.
elég tágas, mehetek, kimehetek a parkból, vehetek élelmet, de
váltogathatom előzetes tervek nélkül is a pozíciókat, alagúton
innen és túl, figyelem a lámpákat. ide csatlakozik egy út, egy
nagyobb forgalmi út, végigszánkázhatom, a sziget déli partján
lyukadok majd ki, szép kikötő. megadhatom, és titokban is
tarthatom a helyzetemet, bár úgyis látnak. íráshoz tengernyi
jelrendszer áll rendelkezésemre, és piros, de zöld papírra is
nyomtathatom a szavaimat. azt választom, amelyik éppen
megfelel, de bezitálhatok is a választást illetően bármeddig.
most csinállok egy várost vagy csináltak egyet nekem,
követhetem a híreit, és megtervezhetem égbajlatát. ha valami
mondandóm van a házak alakzatairól és a terek formájáról,
megírom a város jelnyelvén, és kinyomatják egy képregény-
újságban. ha nem tévesztem össze a véletlenszerűen generált
magazinokkal, meg is vásárolhatom. visszarugaszkodom
a parkba, és ezzel sok olyan régiót hagyok figyelmen kívül,
ahol járkálhattam volna. a park virágai. a fű. minden fűszál
meghatározhatósága. lassú csorgás, estébe nyúló, lappangó
folyamat. rétegek, blokkok, paksaméták, agyam egy világító
tég alap. rendelkezhetek az időmmel, mert van idő. ha átalszom,
akkor nincs, de még megvannak a részletes utcák, a szépség,
a világosság, a testek kontúrjai. használok az időmet, kimaradok.*